

ΕΚΠΟΜΠΗ (Ε')

α. Γιαννιάς

9 Μαΐα 1967. Μετά τό σήμα τής έκπομπής ό διάλογος.

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τελευταία έβδομάδα του Καρναβαλιού Δημήτρη και καρναβάλι έμετς, δέν είδαμε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν είδαμε, αλλά θυμόμαστε τά παλιά και είναι σαν νά τά ζοϋμε.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αυτό είναι αλήθεια. Τίς δυό περασμένες εβδομάδες, χορέψαμε στην πλατεία Όμονοίας μαζί μέ τό γαϊτανάκι, κάναμε τουμπες στό Σύνταγμα μέ τά ρόπαλα, είδαμε τόν άράπη τής Γιαμήλας, άκούσαμε τό τουμπελέκι του που άντηχούσε σαν τάμ τάμ στην άθηναϊκή ζούγλα... Τί άλλο μ'εσ μένει ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό κυριώτερο άποικηάτικο θέαμα : 'Ο Θεοδοσίου, ό ποιητής του κάρρου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Α ναί...Είχες άποσχεθετ στους άπροστές μας ότι δέν θά ξεχνούσες τόν Θεοδοσίου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τόν έφσηα για έπιδόρπιο. Ήτανε ή λογοτεχνική άπόλευσις του Καρναβαλιού, τό ποιητικό ρεσιτάλ του δρόμου. Βήμα του ποιητού ήτανε ένα κάρρο, ένα μεγάλο ~~ελατό~~ κάρρο μέ τέσσερις ρόδες που τό τραβούσε ένα έλογο μασκαρεμένο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Αλογο μασκαρεμένο ; Δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ενα καιμοιριασμένο έλογο που του 'χανε δέσει στό κεφάλι του ένα πολύχρωμο καπέλλο, μέ δυό στρογγυλές τρύπες για νά βγαίνουνε τ'αύτιά του. Δέ ή 'Ο οδηγός του κάρρου ήτανε ντυμένος Πιερρότος ή κ'άτι τέτοιο, ένω ό Θεοδοσίου, έρθιος μέσα στό κινούμενο κάλιο του άπήγγελλε άυτοσχέδιους στίχους για ό τι έβλεπε γύρω του και έλεγε :

Διερχόμεθα τήν όδόν Πειραιώς
και ποϋ θά π'ιε δέν τό ξέρει ούτε ό θεός
θά φθάσωμεν εις τήν πλατεϊαν Όμονοίας
έπου μ'εσ περιμένουν θαυμασταί μετ'άθημονίας.
Στίχους άπαγγέλλομεν άράδα
και ρίξτε και καμιά χοντρή για μακαρονάδα...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μιά χοντρή για μακαρονάδα ; Τί έννοουσε δηλαδή ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά εύτελέστερα κέρματα της έποχης εκείνης ήτανε ή πεντάρα ~~καί~~ καί ή δεκάρα, δηλαδή ή φιλή καί ή χοντρή.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καταλαβαίνω. Κι' έπειδή μία μερίδα μακαρόνια σέ λαϊκό μαγειρετο βέβαια δέν θά έκόστιζε περισσότερο από μία δεκάρα, ό θε οδοσίου προκαλούσε τό φιλοθεάμον κοινόν νά ρίχνη χοντρές.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο Γιάνιο. Μπαίνεις στό νόημα μέ τό πρώτο. Καί μία καί μιλήσαμε για τήν μακαρονάδα πού έκόστιζε μία χοντρή, αξίζει ν' άβαφέρωμε ^{μέ} μία πεντάρα, ^{μέ} μία φιλή δηλαδή, άγόραζε ό άθηνάτος μία έφημερίδα, πλήν της 'Εστίας πού πουλιότανε μία δεκάρα, έπαιρνε κανείς ένα κουλουρι καί μπορούσε νά γυαλίση τά παπούτσια του - μέ μία πεντάρα - είδικώς στήν πλατεία του Ταχυδρομείου. Όπου δήποτε άλλος τό γυάλισμα είχε μία χοντρή
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Όμως μέ τίς φιλές καί τίς χοντρές έφύγαμε από τό θέμα μας τόν άποκρηάτικο θεοδοσίου, τόν ποιητή του κάρρου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έχεις δίκαιο. Ό θεοδοσίου λοιπόν έλεγε άυτοσχέδιους στίχους για τούς δρόμους πού περνούσε καί για ό τι έβλεπε. Κατάφερα καί βρήκα από μία παλιά έφημερίδα κατι στίχους του πού μπορείς νά τούς διαβάσης.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εύρισκόμεθα εις τήν δδόν Αιόλου
καί αι είσπράξεις μας πηγαίνουνε κατά στραβου διαβόλου
διότι άπαντα τά καταστήματα
μούτζω 'τα καί βλαστήμα 'τα
δέν αντιλαμβάνονται τήν ποίησιν τήν ύψηλήν
καί δέν δίνουνε ούτε φιλήν.
Ώ μέγαρον της 'Εθνικής Τραπέζης
πού έκιδίδεις χαρτονομίσματα καί μās έμπαίζεις
διατί νά μήν πετάς
καί μερικά ~~είλα~~ είκοσπεντάρια εις τούς πτωχούς ποιητάς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί αὐτοί καί ἄλλοι, τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἦτανε οἱ στίχοι
 τοῦ ἔλεγε ὁ θεοδοσίου, μέ στόμφο ἀπαγγελίας βέβαια, όταν
 περνοῦσε μέ τό κάρρο του ἀνά τάς ρύμας καί ἀγυιάς τῆς πό-
 λεως. Ἐπῆρχαν ὁμως καί ἄλλοι στίχοι, οἱ πονηροί καί σταν-
 δαλοθηρικοί...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δηλαδή :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν μπορῶ νά ξεχάσω ποτέ μου τά Πετράλωνα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί ἦτανε τά Πετράλωνα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εἶχε κέτι στίχους τοῦ τούς θυμῶμαι ἀπ' ἔξω.

Ἄνοιστε τί ἔπαθε μιά χήρα στά Πετράλωνα
 τοῦ εἶχε τόν ἐπιλοχία καί τά ἔμπλεξε μέ ἔλλωνα.

Καί ὁ ἐπιλοχίας πληροφορηθεῖς τήν ἀπιστία
 δέν τό ἐπῆρε τό ζήτημα εἰς τά ἄσπετα

μά ἔτρεξε εἰς τά Πετράλωνα νά βρῆ τήν χήρα του
 καί εἶχε τήν παρασπάδα εἰς τήν χεῖρα του...

Τότε ἡ χήρα τοῦ ἦτανε ζουρλοκαμπέρω

δόστε μιά πεντάρα νά διαβάσετε τά περαιτέρω...

Αὐτό ἦτανε Γιάγνο μου τό κόλλο. Ὁ θεοδοσίου, ἔβγαζε ἀμέ-
 σως ἕνα μάτσο τυπωμένα φυλλάδια μέ τίτλο : Ὁ ποιητής τοῦ
 κάρρου καί τά πουλοῦσε στό νοήμον κοινόν.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Φαντάζομαι ὅτι ὅλοι θ' ἀγοράζανε τά λογοτεχνικά ἀριστουργή-
 ματα τοῦ θεοδοσίου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τ' ἀγοράζανε βέβαια, μά ἐκεῖνο τοῦ δέν φαντάζεσαι εἶναι τό
 κόλλο τοῦ θεοδοσίου. Αὐτό τό ἔδω ἔμμετρο πατασκεύασμα τό
 εἶχε τυπωμένο μέ παραλλαγή.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δηλαδή :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐφευγε ἀπό τά Πετράλωνα καί πήγαινε στό Παγινράτι. Τότε
 ὁ θεοδοσίου ἔλεγε :

Ἄνοιστε τί ἔπαθε μιά χήρα στό Παγινράτι

τοῦ εἶχε τόν ἐπιλοχία καί τά ἔμπλεξε μ' ἕναν Σωκράτη...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί κατά τά ἕλλα τό ποίημα ἔμενε τό ἴδιο :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί ν' ἀλλάξῃ ; "Ομως μιά φορά τήν ἔπαθε ὁ Θεοδοσίου ὁ φουκαρῆς. Ἔχκε πάει στό Μεταξουργετο καί ἀνεβασμένος στό κάρρο του, πανευτυχῆς πού ἔβλεπε τριγύρω του κόσμο καί ντου-
θαε νιῦ, ἔρχισε ν' ἀπαγγέλῃ :
- 'Ακουστε τί ἔπαθε μιά χήρα σοῦ Μεταξουργείου
πού εἶχε τόν ἐπιλοχία καί τά 'μπλεξε μ' ἕναν Πρωργίου...
Μιά φωνή ἐκούστημε ξαφνικά ἀπό κῆτω : τί εἶπες ρέ τζιτζι-
φιόγιο ; Καί τό κοινόν βλέπει ἕναν ἐπιλοχία τοῦ ἱππικοῦ
νά τραβᾷ τό σπαθί του - εἶχανε τότε σπαθιά στή μέση τους
οἱ ἐπιλοχίες - καί νά ὀρμᾷ πρὸς τό κάρρο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κατάλαβα τί ἔγινε. "Ἐτυχε κῆποιος ἐπιλοχίας νά ἔχῃ φιλενάδα
μιά χήρα καί νόμισε ὅτι ἡ χήρα τόν ἀπατόσε... Θαντάζομαι
ὅτι θά ἐχάλασε ὁ κόσμος. Θά δείξανε ὅμως στόν ἀγριεμένο ἐ-
πιλοχία τά τυπωμένα φυλλάδια μέ τά ἴδια λόγια γιά τίς ἕλλες
συνοικίες καί θά ἐπέισθη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΗΑΣ Δέν θυμῆμαι πῶς τελείωσε τό ἐπεισόδιο. Πάντως οἱ ἔφημερίδες
τῆς ἐποχῆς τό γρόφανε μέ ἀρκετό χιοθμορ εἰς βάρος τοῦ καυό-
μοιρου τοῦ Θεοδοσίου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ομως, παρ' ὅλες αὐτές τίς εἴθυμες νότες τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς
οἱ ρομαντικῆς νότες τῆς παντάδας δέν σταματοῦσανε. "Ἦτανε
ἡ ἐποχή πού μεσουρανοῦσε ὁ Κόμμινος, ὁ Πιλόλαος Κόμμινος
πού μέσα στά τόσα του τραγούδια, μῆς ἔδωσε κι' ἕνα μέ τόν
τίτλο : Γιατί ὀπόταν σέ κοιτῶ... 'Ο Πτουφεξιλάδης θά μῆς τό
θυμίσῃ.
- ΝΤΟΥΦΕΣΙΑΔΗΣ (Μέ πιάνο μόνο) Γιατί ὀπόταν σέ κοιτῶ
τούς ὀφθαλμούς μου βρέχω...
καί τά λοιπά.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ἔδω εἶναι ὁ φίλος συνθέτης ὁ Γεώργιος Κατσαρός πού θά μῆς δώσῃ τήν μελωδία αὐτή τοῦ κόκκινου ἐνορχηστρωμένη μέ τήν δική του ἀντίληψη. Νά προηγουμένως θά ἔπρεπε νά τι μῆς πῆ γι' αὐτό τό τραγοῦδι.

ΚΑΤΣΑΡΟΣ Νομίζω πώς τό θέμα ἔχει ἐξαντληθεῖ. Γιά τόν Νικόλαο Κόκκινο ἕναν γλυκύτατο ρομαντικό συνθέτη τῆς προπερασμένης γεννεῆς ἔχουν λεχθεῖ καί ἀπό μένα καί ἀπό ἄλλους συναδέλφους τόσα πολλά. Ἡ ἐποχή μας πρέπει νά τοῦ χρωστᾷ μιᾶ μεγάλη εὐγνωμοσύνη γιά τίς τόσες μελωδίες πού μῆς ἔφησε, μελωδίες πού ζοῦνε ἐβδομηντα καί ὀγδόντα χρόνια γιὰτί περνώντας ἀπό τό αὐτί, φαίνεται ὅτι ἐγγίζουν νάποια χορδή τῆς ψυχῆς μας... Ἄλλως τε τίς ἀντιλήψεις μου αὐτές, τίς ἀφήνω νά ἐκδηλωθοῦν καί στήν ἐνορχήστρωσι τῆς μελωδίας πού ἔκανα.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΝΤΑΔΑΣ ΓΙΑΤΙ ΟΠΟΤΑΝ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὑστερα ἀπό τά σαχλά ἄστετα τοῦ Θεοδοσίου, λίγος ρομαντισμός ἦτανε ἀπαραίτητος, γιά νά μῆς δώσῃ κουράγιο νά ξαναπέσωμε στήν ἀποικηρά τῆς παληῆς Ἀθήνας.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Κἔτι χρωστᾷμε Δημήτρη στούς ἀκροατές μας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά τό πληρώσωμε.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Στήν περασμένη μας ἐμπομπή, ἔλεγεσ γιά τό περίφημο Κομιτῆτο τῆς τελευταίας Κυριακῆς... Γινότανε παρέλασις ἄρμάτων νομίζω

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βεβαίως. Δέν μπορῶ νά καθορίσω ἀπό ποῦ ἀκριβῶς ξεκίνοθσαν τά ἄρματα, θυμῶμαι ὅμως πολύ καλά ὅτι διαδρομή τους ἦτανε ἡ δόδος σταδίου ἕως τό Σύνταγμα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί τά ἄρματα τί παριστάνανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅ τι μπορεῖς νά φανταστῆς. Πρῶτα πρῶτα στέλνανε ἄρματα στήν παρέλασι τῆς τελευταίας Κυριακῆς, οἱ τρεῖς μεγάλοι ἀνδοπάλαι τῆς Ἀθήνας, ὁ Τσοῦτσος, ὁ Φλεριανός καί ὁ Καντόρος.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ φυσικά ἄρματα βέβαια λουλουδοστολισμένα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι ἀπλῶς λουλουδοστολισμένα, μά ἄρματα ἀληθινά τελείως σκεπασμένα μέ λουλούδια καί σέ ἁρμονικώτατους συνδυασμούς καί παραστάσεις. Ἐνα ἐπίκαιρο γεγονός, γινότανε λουλουδένιο ἄρμα. Κάποιο κήτος εἶχε ξεπέσει τότε κοντά στό θάλαρο. Εἶχανε τρέξει φαράδες νά τό σκοτώσουν, μά τό κήτος εἶχε διαφύγει.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πῆ μοῦ πῆς δι τὸ κήτος ἐγινε λουλουδένιο ἄρμα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐγινε λουλουδένιο ἄρμα. Κάποιος σπηνογράφος βέβαια τό ἔσχε δῖασε ἐπάνω σ' ἓνα μεγάλο κάρρο, τό ἔστησε μέ ξύλινο σκελετό καί ὁδὸς αὐτός ὁ σκελετός ἐκαλύφθηκε μέ χιλιάδες τριαντάφυλλα. Στό ἀνοιχτό στόμα τοῦ κήτους ἦτανε τρεῖς νεαροὶ ντυμένοι ἱππότες...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ἀηλαδή ξεοδεύοντουσαν χρήματα γι' αὐτά τὰ ἄρματα. Καί ἡ ἐπιτροπή, τὸ κομιτέτο ὅπως λέγαμε προχτές συνεδρίαζε σέ μιά ἐξέδρα μπροστά στό ὄπουγετο τῶν οἰκονομικῶν. Φαντάζομαι τί πανζουρλισμός θά γινότανε γιατί αὐτά τὰ ἄρματα θά συνοδεύοντουσαν μέ μουσικές, μέ μασκαράδες, πιερρότους, ντόμινα καί χίλιους ἄλλους.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πραγματικὸς πανζουρλισμός πού εἶναι τελείως ἄγνωστος στίς ἡμέρες μας. Ὁ κόσμος τότε εἶχε πολὺ λιγώτερα χρήματα καί διεσπένδαζε περισσότερο. Θυμᾶμαι σέ μιά παρέλασι, μιά κομμική ἐμφάνισι πού βραβεύθηκε μάλιστα. Γινότανε μεγάλος λόγος τότε γιὰ τοὺς σιδηροδρόμους τῆς Σπάρτης οἱ ὅποιοι ποτέ δέν ἐγίναν. Κάποιος λοιπὸν πνευματώδης Σπαρτιάτης ὅπως φαίνεται, εἶχε τὴν ἐμπνευσι νά σατυρίσῃ τὴν συζήτησι περὶ Σιδηροδρόμων Σπάρτης. Καί ξαφνικά, μέσα στὴν ἐρέλασι τῶν ἀρμάτων, φάνηκε ἓνας ντυμένος μέ στολή σταθμάρχου πού κρατοῦσε ἓνα κοντάρι μέ μιά τεράστια πινακίδα : ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΣΠΑΡΤΗΣ. Ἐπολοῦθοῦσε ἓνα μουλᾶρι μέ κόκκινη σέλλα. Ἐπὶ πινακίδα στερεωμένη στὴν σέλλα του ἔδιδάβαζε ὁ κόσμος ΘΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Πίσω ἀπὸ

μουλάρι, έρχότανε ένα γαϊδούρι μέ μιá πινακίδα : ΔΕΥΤΕΡΑ ΘΕΣΙΣ.
 Καί τελευτατο, ένα μικρότερο γαϊδουράκι μ' μιá πινακίδα : ΘΕΣΙΣ
 ΤΡΙΤΗ. Διαλέξερα

- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Η σάτυρα ήτανε τσουχτερή καί παταφανής. 'Ο κόσμος θά γέλασε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο κόσμος έπό τά μπαλόνια, τά παράθυρα καί τά πεζοδρόμια χειροκροτούσε ~~ακούραστα~~ μ' ένθουσιασμό. Καί ή έπιτροπή, τό Κομιτάτο αναγκάσθηκε νά δώση βραβετο στό άδάπανο, μέ έξυπνο ~~αλλά~~ άπορηάτικο ~~έφραση~~ αυτό κόλπο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Εκείνη τήν έποχή, γύρω στά 1900 τοποθετώ κι 'ένα λαϊκό τραγούδι μέ μιá άνατανόητη φράσι : Βατσικτσέλο-Βατσικτσό πού είχε μεγάλη περασι σάν εϋθυμο τραγούδι τίς 'Απόκρηες στήν 'Αθήνα καί πιστεύω σ'όλη τήν 'Ελλάδα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βατσικτσέλο - βατσικτσό : 'Εννοεΐς άσφαλώς τήν 'Αραπιά
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τήν 'Αραπιά, πού θέ μ'ες τραγουδήση τώρα ό Πτουφεξιάδης γιά νά θυμηθούμε παληές άπόκρηες.
- ΠΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (Μέ πιάνο μόνο) θέλω νά πάω στήν 'Αραπιά
 νά βρω έναν άράπη
 βατσικτσέλο - βατσικτσό
 νά βρω έναν άράπη
 βατσικτσέλο - βατσικτσό.
- Νά τόν ρωτήσω νά μου πη (δός)
 πώς πιάνετ'ή άγάπη
 βατσικτσέλο - βατσικτσό
 πως πιάνετ'ή άγάπη
 βατσικτσέλο - βατσικτσό.
- 'Από τά μάτια πιάνεται (δός)
 στά χείλη κατεβαίνει
 βατσικτσέλο - βατσικτσό
 στά χείλη κατεβαίνει
 βατσικτσέλο - βατσικτσό
 Καί ύστερα μέσ'τήν καρδιά (δός)
 ριζώνει σάν πηγαίνει
 βατσικτσέλο - βατσικτσό
 ριζώνει σάν πηγαίνει - βατσικτσέλο κ.τ.λ.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΝΕΥ ΔΙΑΚΟΙΗΣ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΡΑΧΙΑΣ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ορίστε πού τό ἀνατανόητο " Βασιικτσέλο - Βασιικτσό " εἶδε
καί τίς τιμές τῆς ἐνορχηστρώσεως.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί γιά νά γυρίσωμε στήν ἀθηναϊκή ἀποικρῆ, ἀφοῦ μιλήσαμε
γιέ τά λαϊκά ἀποικρηάτικα θεάματα τῶν δρόμων, ἀφοῦ θυμηθήκαμε
καί τά ἔργα τῆς τελευταίας Κυριακῆς, μᾶς ἔμεινε κᾶτι ἀκόμη
οἱ χοροί, οἱ δημόσιοι χοροί.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρίν ἀπό τό 1900 λιγοστοί καί σπάνιοι. Βέβαια γινόντανε ἕνας
στό Δημοτικό θέατρο, ἀπέναντι στήν Δημαρχία
μεγάλος χορός ~~αὐτοῦ τοῦ θεάτρου~~ πού ἐτοιμα-
ζότανε ἀπό μέρες, γιατί ἔπρεπε νά στρωθῆ ἡ πλατεῖα τοῦ θεά-
τρου μέ δεύτερο πάτωμα ἐπάνω ἀπό τά καθίσματα...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τέτοιες προετοίμασιές δηλαδή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τέτοιες πού εἶχανε γίνει συνειδησμένες, γιατί λίγο ἀργότερα
μετά τά 1912 καί ἕως τά 1930, κᾶθε θέατρο ἐπιθεωρήσεως, ἐφρόν-
τιζε νά τελειώνῃ τήν παράστασί του πρίν ἀπό τά μεσάνυχτα γιὰ
τί στίς δώδεκα καί μισή εἶχε δημόσιο χορό μέ εἰσιτήριο ἰδιαί-
τερο.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί σέ κᾶθε θέατρο κατασκευαζότανε τέτοιο δεύτερο πάτωμα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ κᾶθε θέατρο. "Ἔτσι τό νέο πάτωμα ἔφθανε στό ὕψος τῆς σκη-
νῆς πού γινόντανε ἕνα μέ τό χορευτικό δάπεδο.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί εἶχανε κίνησι αὐτοί οἱ καθεβραδινοί χοροί ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἄν εἶχανε κίνησι ; "Ἦτανε πηγὴ πλουτισμοῦ γιά τοὺς θεατρῶνες
αὐτή ἡ ὑπόθεσις. Πέντε ἕξ ἀθουσεσ χοροῦ, τέτοιου εἶδους ἀθ-
ουσεσ γεμίζανε κᾶθε βράδυ. ~~Ἐξαιρετικὰ ἀγαθὰ ἔπαιζαν~~

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τά Σαββατοκύριακα θά παραγεμίζανε μάλιστα καί ἔσως μέ ἀξαναό-
μενο εἰσιτήριο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θυμᾶμαι τό θέατρο Κοτοπούλη, στήν 'Ομόνοια. Διεφήμιζε τίς
'Απόικρηες : ΑΠΟΥΣ ἢ ἐπιθεώρησι τοῦ Λίμλιου Δραγάτη Η
ΜΠΑΛΛΑΡΙΝΑ - "Ἦσαν 12.30 ΜΕΓΑΣ ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ. ΚΑΘΕ ΒΡΑ-
ΔΥ.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί πριν από τό 1900 ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅριστε Γιάννο μου. Δέν ἔχεις παρά νά διαβάσῃς λίγα ἐπισπά-
σματα ἀπό μιᾶ περιγραφή χοροῦ ποῦ ἐδόθη στό σπίτι τοῦ τότε
διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς Κεχαγιῆ. Ἐποχὴ Φεβρουάριος
1881.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ἐν τῶν κυριωτέρων θεμάτων τῶν ἐν τοῖς σαλονίοις συνδιαλέξε-
ων ἦτο κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ προαγγελθεὶς χορὸς
τοῦ Ἰτλαντος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἤδη Προέδρου τῆς Ἀ-
θηναϊκῆς Λέσχης.

- Καλέ, ἠμούσατε, ἐπλήθησαν 600 ἔτομα, ἔλεγον αἱ μὲν.

- Τότε θά εἶναι μεγαλοπρεπέστατος, ἐπὶντων ἔλλαι.

Φαίνεται ὅτι ὁ κύριος Κεχαγιῆ, πρὶν ἢ συντάξῃ τὸν κατά-
λογον τῶν κλητέων δέν ὑπελόγησε τὸν χῶρον καὶ τῶν τεσσάρων
δωματίων του, ἐποτελεσάντων μίαν αἴθουσαν καὶ διὰ τοῦτο
εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν μόλις ἠδυνάμην νά κινηθῶ...

Ὅποτος πλοῦτος καλλονῶν, ὁποῖα μεγαλοπρέπεια ἐνδυμασιῶν.
Τὸ βλέμμα μου φεθγον ἀπὸ ὠμοπλάτης εἰς ὠμοπλάτην, διέρχεται
τὴν αἴθουσαν, ζητοῦν μεταξὺ τῶσων καλλονῶν τὴν βασίλισσαν
τοῦ χοροῦ. Δισταξῶ μεταξὺ ἐνός ἄνθους τοῦ Βοσπόρου μελανὰ
ἐνδεδυμένου μεταφυτευθέντος ἐνταῦθα καὶ τῶν κερμασιῶν καλ-
λονῶν... Τὸ ποτιγιόν ἤρχισε... Μετέβην εἰς τὸ ποτιγιόν καὶ
ἔλεβα μίαν σημαίαν ἀλλὰ μάτην ἐζήτησαν νά εἶδω ποῖα κυρία εἶ-
χεν ὁμοίαν σημαίαν. Παρατηρῶ ὅτι ἅπαντες ἔπαθαν τὸ αὐτό...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καταλαβαίνεις λοιπὸν Γιάννο τί γινότανε στά 1881 ; Τὸ ποτι-
γιόν ἦτανε ὁλόκληρο σύστημα παιγνιδιοῦ. Καθένας ἔπαιρνε ἀπὸ
κᾶτι καὶ ἔναζητοῦσε τὴν κυρία ἢ δεσποινίδα ποῦ εἶχε πάρει
τὸ ταῖρι τοῦ ἀντικειμένου... Ἐοῦ πρέπει νά μᾶς πῆς τί χο-
ρεῦανε τότε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Χορεῦανε πόλνια, μαζουρνα, βάλς ὅπως ὄηποτε, χορεῦανε βεγνέρ-
να καὶ παντρίλλιεσ καθὼς καὶ λανσιέδες, ὁμαδικοὺς χοροὺς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί μόνο κατά τέ ξημερώματα, όταν τό κέφι φούντωνε, κήποιος τολμηρός θυμότανε καί τήν κακόμοιρη τήν πατρίδα καί βγάδοντας τό μαντήλι του έρχιζε νά χορεύη κανέναν καλαματιανό τραγουδώντας τό "Λεμονάκι μυρωδάτο..." "

ΠΤΟΥΧΕΣΙΑΔΗΣ (Μέ πλάνο μόνο) Λεμονάκι μυρωδάτο...

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΟΠΗ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙ ΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ " ΛΕΜΟΝΑΚΙ ΜΥΡΩΔΑΤΟ "

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ακούσαμε καί τό Λεμονάκι μέ τήν ένορχήστρωσι του Γιώργου Κατσαρού... Είτι που μίς μένει έκδημη νά ποθμε γιά τίς παληές έπόικρες Δημήτρη... "Υστερα από τους χορούς, που πηγάζονε οι γλεντζέδες έκηνατοι :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Οί περισσότεροι σέ κήποιο γαλακτοπωλετο, στού Ήπερνίτσα ή στού Χρυσόκη στό Σύνταγμα κοντά. Άκουσε Εβρισηαν ότι μετά τόν πότο, λίγο γάλα, λίγη βρεφική τροφή θά τους διόρθωνε τό στομάχι... Βέβαια όπηρχαν καί μερικοί πιο μεραληδες που έπίστευαν ότι τό στομάχι διορθώνεται μόνο μέ πασαλι... Καί δέν ήτανε χαίθενο νά όης κυρίες μέ τουαλέττες καί φρανοφορεμένους καθαλιέρους, νά κατεβαίνουν σέ κανένα όπόγειο πασατζίδικο προς έπισκευήν στομάχου... Άλλα νομίζω πως ή έρα πέρασε καί πρέπει νά διακόψωμε γιά τήν έλλη πέμπτη τήν Έδια έρα.